

Motion till riksdagen 2005/06: MJ542

av **Dan Kihlström och Mikael Oscarsson (kd)**

Ändrad rovdjurspolitik

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om en omedelbar översyn och ändring av den av riksdagen beslutade rovdjurspolitiken.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om ändring i 28 § jaktförordningen.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om full ekonomisk ersättning för rovdjursangrepp.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om att begränsad licensjakt tillåts i områden med stark koncentration av varg.

Motivering

För drygt fyra år sedan beslutade riksdagen om en sammanhållen rovdjurspolitik. Detta för att säkerställa att de fem stora rovdjursarterna björn, järv, lo, varg och kungsörn långsiktigt ska finnas kvar i den svenska faunan. För arter som ännu inte anses ha nått sådana antal att deras överlevnad kan anses säkrad i ett längre perspektiv, bl.a. vargen, fastställdes ett etappmål på 200 vargar eller 20 föryngringar per år. Enligt beslutet i riksdagen ska, när etappmålet nås, en förnyad bedömning av stammens utveckling och den framtida förvaltningen av stammen göras. Innan etappmålet är uppnått ska skydds jakt tillåtas i mycket begränsad omfattning. Vi anser att det nu är dags för en översyn av denna politik.

Få jaktfrågor engagerar så många medborgare – jägare och icke-jägare – som rovdjursfrågan. De som bor i områden med stort bestånd av de större rovdjuren, och de områdena blir allt större i landet, är oftast mycket kritiska mot den av riksdagen antagna rovdjurspolitiken. Sannolikheten att befolkningen i rovdjurstäta områden ska kunna acceptera närvaron av rovdjuren ökar om myndigheter och politiker lyssnar och tillgodoser de krav på förändringar som finns.

Fel! Okänt namn på

Sedan beslutet fattades i riksdagen har alltfler tamdjur skadats eller dödats av varg. Vål känt är alla angrepp särskilt i Värmland och Uppland men också i andra regioner i landet. Rättsfall i Uppland och Dalsland har gett nytt bränsle i debatten.

Jaktförordningen är svårtolkad även i en rättssal. Rovdjursforskare menar att dessa problem kommer att öka i områden med en tät vargstam. Detta gäller i synnerhet Värmland vars vildmark idag troligtvis hyser de flesta vargarna i landet. Med den utveckling vi har idag av vargens förökning, enligt vissa forskare 20–30 %, kommer vi att få en ohållbar situation i vissa delar av landet. Av den anledningen är det rimligt att ett visst antal djur tillåts skjutas i vargtäta områden. Detta dels för att de på nytt ska få respekt för människan, dels för att få en kontrollerad vargstam. En rimlig rovdjurspolitik bör innehålla åtgärder för att lösa de konflikter som förekommer av stora rovdjur skapar. Det handlar både om möjligheten att skydda egendom och om att ändra reglerna när detta faktiskt behövs. Idag finns en stor förtroendeklyfta mellan å ena sidan människor som bor i områden där rovdjur förekommer och å andra sidan myndigheter. Det finns alla skäl att lyssna på människor som lever i verkligheten med rovdjuren alldeles in på knutarna. Det måste finnas acceptans för rovdjursförekomst ute i bygderna om lagstiftningsåtgärderna ska vara meningsfulla. Kristdemokraterna har full förståelse för den oro lokalbefolkningen känner. Man har stor erfarenhet och kunskap om livsbetingelserna och är ofta starkt motiverad att bo, leva och verka i en självvald miljö med de förutsättningar som finns lokalt i bygden.

I vissa områden har vargstammen vuxit sig så stark att den ger upphov till stora bekymmer för lokalbefolkningen. Av den anledningen är det naturligt att bedriva planerad skydds jakt eller t.o.m. licensjakt på varg. Lokala och regionala myndigheter bör få fatta beslut om sådana åtgärder när lokala problem uppstår. Det är viktigt att undvika onödig byråkrati.

Tamdjursägare måste ha möjlighet att lagligt kunna skydda sin egendom vid rovdjursangrepp. Det är viktigt att det gäller både för djur som ingår i näringsverksamhet och för djur som hålls som husdjur. De regler som tidigare gällde för skydds jakt på stora rovdjur bör därför införas omgående.

En tamdjursägare är alltid skyldig att vårda och skydda sina djur mot skador och lidande. Brister ägaren i dessa avseenden kan hon/han dömas till flera års fängelse. När så landets djurägare uppfyller både de juridiska och moraliska kraven för att skydda sina husdjur mot angripande rovdjur, blir de omedelbart anklagade för grovt jaktbrott och hotas av fängelsestraff.

Regeringen aviserade nyligen att Jordbruksdepartementet inom kort kommer att remittera ett förslag till ny lydelse på 28 § jaktförordningen som innebär att det blir tillåtet att döda ett rovdjur som tagit sig in på inhägnat område om det kan anses som sannolikt att rovdjuret befinner sig där för att angripa tamdjuret och det inte går att avvärja angreppet genom att skrämja rovdjuret. Rätten att döda rovdjuret kommer att gälla var och en, inte bara djurägaren. Vi välkomnar detta steg i rätt riktning. 28 § jaktförordningen har länge kritiserats för att vara både otillräcklig och svårtolkad. Förslaget som det hittills presenterats är dock inte heltäckande. Det är positivt att regeringen nu äntligen vill ändra lagtexten så att tamdjur får försvaras i hägn. Det löser dock inte

Fel! Okänt namn på

jägarnas problem när rovdjuren angriper hundarna i skogen. Förra året blev minst 30 hundar angripna av rovdjur. Trots den aviserade ändringen av 28 § kommer hundägare även i fortsättningen riskera fängelse om de försvarar sina hundar mot rovdjursangrepp. Det bör därför ingå i samma paragraf att hundägaren också har rätt att försvara sin hund vid ett angrepp. Detta bör ges regeringen till känna.

Utformningen av den 28:e paragrafen i jaktförordningen bör därför ändras, förbättras och förtydligas på denna punkt. Nu återstår också att regeringen så snart som möjligt kommer till riksdagen med en förändring av 28 § jaktförordningen.

Mot bakgrund av att staten har som mål att upprätthålla livskraftiga rovdjursstammar är det av stor vikt att djurägare kompenseras fullt ut för de rovdjursskador som inträffar. Detta måste även gälla djur som inte är kopplade till näringsverksamhet. Ökade resurser behövs också för uppsättning av elstängsel och för andra åtgärder som krävs för att möjligheterna till djurhållning i områden med stora rovdjur ska kunna garanteras.

Stockholm den 26 september 2005

Dan Kihlström (kd)

Mikael Oscarsson (kd)